

Често, като ви срещнатъ нѣкои на пѣтя, запитватъ ви; вие какво мислите за Христа? Такъвъ маниеръ иматъ всички евангелисти. Тѣ ще ви запитатъ: ти какво мислишъ за Христа, какъ вѣрвашъ въ Него, за какъвъ го мислишъ? Ако се укаже, че ти мислишъ тѣй, както е тѣхното вѣрую, считатъ те за правовѣренъ и можешъ да общувашъ съ тѣхъ. Това е начинъ, методъ. Въ училищата всѣки си има методъ за прѣподаване.

Сега, какво означаватъ думитѣ „Исусъ и Христосъ“? — Това сж двѣ названия, двѣ имена. Нѣкои казватъ: трѣбва да признаемъ, че Исусъ Христосъ е Синъ Божий. Много добръ, съгласенъ съмъ съ това, но има двѣ положения въ свѣта, въ практическия животъ, които човѣкъ трѣбва да разрѣши. Азъ слагамъ прѣдъ васъ два самуна хлѣбъ, направени отъ най-хубавото пшеничено брашно и казвамъ: какви сж тѣзи самуни? Нѣкой отговаря: Учителю, това сж самуни хлѣбъ, направени отъ най-хубавото пшеничено брашно. Казвамъ: право отговори. Питамъ по-нататъкъ: слѣдъ като позна, че тѣзи самуни сж отъ най-хубавото пшенично брашно какво спечели? Ти отговори правилно, но самунитѣ седятъ при мене. Добръ, тѣзи самуни сж на трапезата, и ще ги опиташъ, да видишъ, дали отговорътъ ти е правъ, или не. Той самъ трѣбва да опита, дали твърдението, което далъ за тѣзи самуни е право, или не. Та въпросътъ има и друга една страна: не е достатъчно човѣкъ само да познае, че Исусъ Христосъ е Синъ Божий, но и да опита това. Подъ ду-